NICOLE BOYLE RØDTNES

Star Girl

EN VILD PLAN

ILLUSTRERET AF ANITA SØLVER

Alvilda

Mit navn er Nanna. For et år siden lagde jeg en video på YouTube. Efter det gik det stærkt. Min sang blev et hit. En producer ringede, og med et blev jeg kendt.
Så flyttede mine forældre og jeg.
Nu bor jeg i Ryhavn. Og her er det kun mine bedste venner Luna og Anton, der ved, at jeg er Star Girl.

Svære trin

”En, to, tre, snur rundt og ned,” siger Amy og viser det. Hun er min dansetræner. Jeg er ved at øve til en koncert på lørdag. Hver sang har sin danserutine, så der er vildt meget, jeg skal have lært.

”Prøv,” siger Amy.

Og jeg prøver. Men jeg når ikke langt, før jeg laver fejl.

”Forfra,” siger Ty, min manager. Han holder øje med, at alt går, som det skal.

”Du kan godt!” hepper Anton ude fra sidelinjen.

”Ja, du er så god!” siger Luna.

Det er vildt hyggeligt, at de er her. Det gør det lidt sjovere, når jeg skal øve så meget. Jeg er nødt til at øve både før og efter skole, så jeg har ikke tid til meget andet.

Jeg skjuler et gab.

Jeg glæder mig til næste uge. Når jeg har klaret koncerten, og der igen er tid til bare at være Nanna. Og ikke kun Star Girl.

”Jeg ville aldrig kunne klare det der,” siger Anton, da vi går hen mod skolen. ”Jeg mener, du skal jo både huske teksten og dansen og gøre det hele i den rigtige rækkefølge.”

”Det er også svært,” siger jeg. ”Og jeg er vildt bange for at lave fejl på lørdag. Tænk, hvis jeg faldt, og alle så det!”

”Du falder ikke,” siger Luna. ”Vi øver bare. Jeg tror godt, jeg kan huske dansen.”

Hun danser hen ad gaden. Og jeg genkender de trin, som Amy prøvede at lære mig.

”Hvor er du god!” siger jeg.

Luna griner. Hun har sine kirsebær-øreringe på. Og en bluse, hun selv har syet. Hun er rigtig god til at sy sit eget tøj.

”Ja, det er vildt godt,” siger Anton.

”Men du må hellere stoppe.” Han nikker hen mod skolen.

Ingen i skolen ved, at jeg er Star Girl.